

Kapitola 3

Skutečné dobrodružství

Mourinka vylezla z okna a pevně se přitom držela lana, které předtím uvázala z šál. Byl teplý den a zeď paláce, zalitá slunečními paprsky, byla zářivě bílá. Mourinka se podívala dolů k zemi a strachy se jí sevřel žaludek.

„Dolů na zem je to pořádně daleko,“ vydechl zhluboka Uhlík, který se vyklonil z okna. Ustaraně vztyčil ouška.

„Tak to si musíme dát pozor a nespadnout,“ odvětila Mourinka co nejveselejším hlasem. „Tak do toho!“

Po Mourince vylezl ven Zrzeček a jako poslední přišel na řadu Uhlík. Při sestupu dolů držela kořata zadní tlapky přitisknutá ke zdi a pomaličku se spouštěla dolů. Pevně se přitom držela lana.

Jen pokračuj, opakovala si Mourinka v duchu. *Jednu tlapku za...*

„Uááá!“ ozvalo se odkudsi nad ní. Vzhlédla a uviděla, jak Uhlíkovi podklouzly zadní tlapky zpod těla. Pustil se lana a začal padat dolů...

Mourinka byla rychlá jako blesk. Natáhla ocásek a vykřikla: „Chyť se!“ Jak Uhlík letěl kolem ní, podařilo se mu zachytit se jejího ocásku a udržet se na něm. Houpal se ve vzduchu pod Mourinkou. Provaz skřípal a kymácel se ze strany na stranu, ale